

[Indenrigsministeren]

at drive en vis virksomhed ved siden af deres offentlige ansættelse. Det er først og fremmest reguleret af hensyn til det offentlige hospitalsvæsen, og det kan i givet fald blive et voldgiftsspørgsmål, om der foregår aktiviteter uden for den offentlige tjeneste, som er uforenelige med virksomheden som overlæge eller som speciallæge.

Op så en anden ting, der også skal tjene til at beskrive tankegangen. Jeg vil godt gå så vidt som til at sige, at jeg ville synes, det var urimeligt, hvis vi skabte en situation ved lovgivning eller ved indenrigsministerens udøvelse af sine beføjelser, der begrænsede mulighederne for at tage folk ind fra udlandet i senge, der ikke bruges af danskere. Jeg ville synes, det var helt meningsløst. Jeg ville synes, det var urimeligt over for de folk. At jeg så ikke synes, det er særlig tiltalende, at de, der kommer fra andre lande, der har et sådant system, er dem, der har råd til det, og ikke dem, der ikke har råd, men måske har et større behov, er en anden ting, men det at lade sengene stå tomme og arbejdskraften gå delvis ledig, er efter min mening ikke nogen særlig hensigtsmæssig eller acceptabel ting.

Derfor har jeg, så vidt jeg erindrer, i forbindelse med lovforslaget gjort opmærksom på, at det ikke er hensigten på dette område at forandre den hidtidige tingenes tilstand. Jeg har sagt offentligt, at det ikke er hensigten, og jeg har også sagt offentligt, at jeg ikke har det mindst imod det, hvis det offentlige sygehusvæsen under respekt for det behov, danskerne har for sygehusbehandling, tager endnu flere ind til behandling udefra. Det står jeg naturligvis ved, for det synes jeg er rigtigt. Der er jo i massevis af tilfælde hvert eneste år, hvor vi er i den lykkelige situation, at vi kan tilbyde udlændinge en behandling, de ikke kan få derhjemme.

Jeg vil gerne slutte af med at sige, at det forhold, at jeg synes, det er rimeligt, bestemt ikke er det samme som, at jeg synes, det er rimeligt, at man laver turistbureauarrangementer og går på jagt efter 18.000 grækere, som jeg har hørt er det, man hidtil har været i stand til at behandle på klinikker og private hospitaler i England, og bygger et system op, der skal gå i konkurrence med det engelske hospitalsvæsen ved at tilbyde dem behandling her i landet. Så får det en form og en karakter, hvor jeg stiller mig meget tvivlende over for, om der er den rimelige hensyntagen

141 Ft

til den danske befolkning, som jeg synes er det vigtigste i en sag af denne art.

Jeg føler mig overbevist om, at kommer der ikke andet ud af den del af lovforslaget, så kommer der formentlig det ud af det, at det under en eller anden form vil blive søgt sikret, at der ikke kan ske den flugt fra de dele af hospitalsvæsenet, der er ramt af mangel på kapacitet, som er det, der er min egentlige frygt.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Der er nok ikke nogen, der kender de endelige planer for det betalingshospital, man forestiller sig opbygget, måske heller ikke de, der laver det, men jeg tror da godt, at man kan sige nogenlunde sikkert, at det første projekt – det bliver måske aldrig andet – kun drejer sig om 30 senge.

Jeg vil sige ministeren tak, fordi han siger, at han er villig til at diskutere aftalerne om speciallægerne og deres ansættelse, deres arbejdsforhold osv. Det, jeg spurgte om, var i og for sig, om ministeren ikke troede, at man ad den vej kunne opnå næsten det samme, men uden de ubehagelige virkninger, vi andre ikke kan lide, i stedet for et egentligt forbud.

Ministeren siger, at han ikke ønsker at begrænse muligheden for at tage udlændinge ind, altså ikke ønsker at ændre tingenes tilstand. Det kan man også gøre i dag, men nu bliver det altså bare til en ganske bestemt takst, som ministeren har fastsat, nemlig de 1.500 kr. pr. dag. Men der er jo en afgørende ændring for os almindelige herboende danskere: vi får altså ikke den samme mulighed for frit lægevalg, som udlændinge får, hvis vi i øvrigt var villige til at betale for det. Det, jeg ikke kan begribe, er, at det i sig selv skulle være så forfærdeligt, at nogle danskere, hvis de ønsker at sætte sig ud over visitationen og i øvrigt ikke generer nogen, fordi der står tomme senge, som ellers kan bruges til udlændinge, ikke må benytte sig af den samme mulighed. Jeg må indrømme, at jeg ikke kan forstå den tankegang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning